

MARC TRITSMANS is milieuableter en werd al meermaals bekroond voor zijn prachtige poëzie, waarin de natuur een wekerend thema is. Vorig jaar verscheen alweer zijn dertiende bundel *Alles is hier nog* (Nieuw Amsterdam, 2020).

Op wandel

Ik ga niet naar de stad. Ik ontvlucht haar
wanneer ik maar kan. Mijn kompas wijst
van nature de andere, zachtere kant op.

Weet mijn lichaam — wellicht meer dier
nog dan mens — dat het buiten het bereik
van die kleverige tentakels moet blijven

uit de buurt van dat zuigende, suizende
brommende zwarte gat. Waar aarde
bruut en hooghartig het licht werd

ontnomen en voorgoed het zwijgen
opgelegd. Als een verrader van mijn
eigen soort wil ik elders de wereld

vinden zoals hij was en zal zijn zonder
ons. Een heldere, simpel levende plek
van dieren, planten, bomen en water.

Recyclage (verder als boom)

En dat ik dit en hier en nu in zekere zin
toch ook nog ben. Dat op deze dag
nog steeds hetzelfde heldere licht mij
raakt. Dat ik deze zelfde lucht mag

ademen met slechts het onzichtbare
en futiele onderscheid dat ik voortaan
aan CO₂ de voorkeur geef en zuurstof
zonder enig heimwee ontsnappen laat.

Ten slotte dus geworden die altijd
even onbeweeglijke, gedachteloze
stille plek in deze lente, in dit
onstuitbaar verder levende bos.